

רב מאוד גם בתוך הפורמזיה החדשה הזאת, ויש להניח כי בתוך המספר הרב של אנשיה, המגיע בקירוב לשני מיליונים, נמצאים כמה מאות אלפים בגיל של 45-65. היו מתנדבים רבים אף בגיל גדול מזה – עד 75 שנה, אך רק מעטים מהם נתקבלו בתור יוצאים מהכלל. רובם המכריע של המתנדבים בגיל הגבוה היו, כמובן, אנשי-צבא לשעבר, וביניהם קצינים רבים של הצבא והצי. חלק גדול מהם משמשים בצבא-התנדבות זה כטוראים. בין הקצינים האלה ישנו גם מספר לא קטן של גנרלים שיצאו בדימוס, והם פועלים לא רק בתפקידים גבוהים, כי אם גם כמפקדי מחלקות וכיתות.

שלא כמו «הבטליונים» להגנת הארץ, משמש «משמר הארץ», כמובן, כארגון מיליציוני טהור, וחץ מבשעת החרום ממשיכים כל אנשיו בעבודתם הרגילה ושוכנים בבתיהם כרגיל. והרי זה נותן אפשרות להעסיק בהגנה את אנשי הגיל הגבוה. אף-על-פי-כן, משנוצר הצורך להגביר את אימון של יחידות «משמר הארץ» ולהטיל עליהן תפקידים מוביליים-למחצה, הופיעו גם כאן בעיות-של-גיל ונשמעו הצעות על הבדלת פונקציות בהתאם לכך. בנידון זה אנו מביאים כאן ציטטה מהצעתו של מיור-

ארטילריה אחד, המשמש ב«משמר הארץ»: «הצעתי היא, שאם, משמר הארץ יידרש בעתיד לקבל עליו תפקידים המחייבים ידיעה ואימון במסע ובטקטיקה, נחוץ יהיה לחלק את הכוח הזה לשני סוגים. אחד, של אנשים צעירים יותר וחזקים, שאין עליהם עול אחריות למשפחה, והשני – של זקנים יותר ופחות חזקים, שעליהם תוטל חובת ההגנה על בתיהם הם ממש».

בעל ההצעה ממשיך ומציע (זו היא רק אחת מההצעות הרבות בנידון זה), שאת אימונו של הסוג השני צריך לרכז בכושר-ליעה ובהכרת הסביבה הבלתי-אמצעית. עם כל ההבדל בתנאי-השרות של שתי הפורמציות הנ"ל משתקפת מתוך נסיון מסקנה אחת משותפת. בתנאי המלחמה «הטוטלית» של ימינו (בין שתהיה גדולה, ובין זעירה, וביחוד אם תהיה זעירה) יש צורך חיוני להשתמש גם בכוחותיו של הדור המזקין. ברם, התפתחותו של «חיל-משמר» כזה להגנה מקומית מחייבת לסגל את צורות הארגון והאימון שיתאימו לסוג-אנשים זה, תוך כדי התחשבות רבה בתנאים מקומיים ומחוך שילוב גמיש עם הכוחות המוביליים המקומיים, אשר «חיל-המשמר» נועד להקל על תפקידם ולהשלים אותו.

הפלת מפצץ באש-רובים

לפי ירחון «משמר הארץ» הבריטי – «Defence»

יש לקבוע תכניות לפעולה ולהתאמן בהן בעוד מועד. צריך לחלק את האנשים לכיתות קטנות, אשר לכל אחת מהן תהיה זווית כיוון קבועה ומיוחדת לה.

כתה א', למשל, מכונת את אשה לנקודה מרוחקת כדי רוקב שלש מטרות מן המטוס לפניו.

כתה ב' – לפניו וממעל לו.

כתה ג' – לפניו ומתחת לו.

כתה ד' – שמה לה למטרה את חרטום המטוס.

וקבוצות נוספות, ככל שהן מצויות, יורות אל נקודות קבועות אחרות סביב למטרה.

כל איש צריך לדעת מראש את זווית הכיוון הקבועה לו.

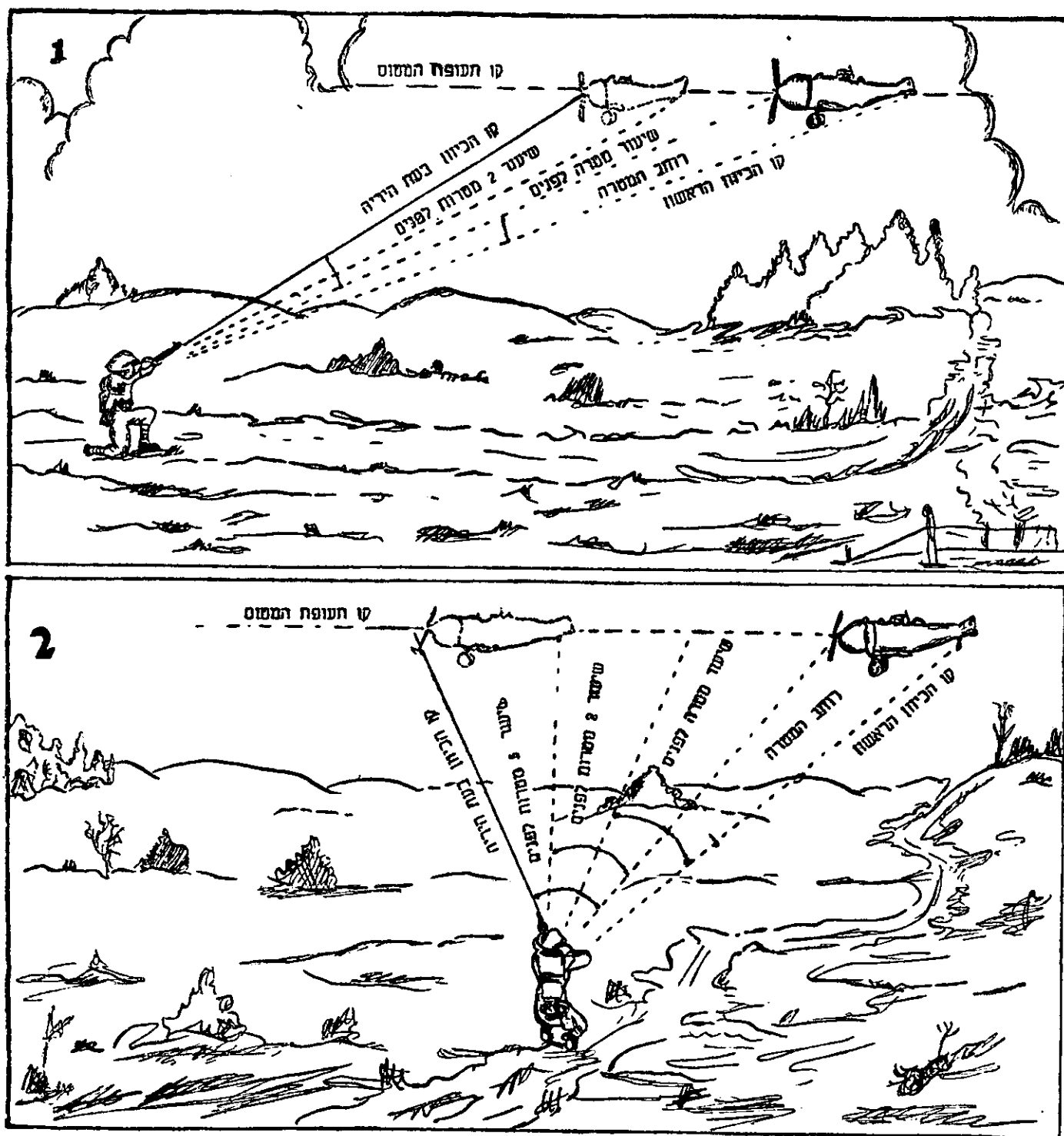
איש אינו רשאי לירות עד הגתן הפקודה.

כל כיתה ב«משמר הארץ» אדיר חפציה להפיל מפצץ נאצי. במקרים רבים הוכיחה אש-רובים את תועלתה בנידון זה, ולזכורת «משמר הארץ» רשומים כבר מטוסים רבים שהופלו בדרך זו.

ההזדמנות הנאה ביותר לירות אל מפצץ היא בשעת צלילתו. אם שורה של מטוסים מפציצה תוך כדי צלילה ישנם כל הסיכויים להפיל לפחות אחד מהם – בתנאי, שכל איש «המשמר» ידע את המוטל עליו ברגע הקשה. אש מבוהלת היא למותר ואינה אלא בזבוז של תחמושת. השיטה שיש לנקוט בה היא – מטר-כדורים בצורת מניפה המכוונת אל גתיבו של המפצץ.

האש צריכה להיות מבוקרת; יורים מטר-
כדורים רק עם הנתן פקודת ה"אש".
מצב כריעה הוא, אולי, המצב המתאים
ביותר בשביל יריה אל מטוסים.

אולם משניתנה יצליפו כולם כאיש אחד.
ביריה אל מטוסים צוללים אין לבזבז יותר
מכדור אחד לכל מטרה. לעתים, כשמזדמן מטוס
בודד, אפשר ללוות את נתיבו ביריות, ואולם

1. האוירון עובר במסלול אפקית מעל הראש.
2. האוירון במסלול אפקית שלא מעל הראש.